

عنوان مقاله:

تأثیر روابط نامشروع بر طلاق جوانان از دیدگاه فقهی حقوقی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

رضا علی کرمی - استاد راهنما، رشته فقه و مبانی حقوق، دانشگاه پیام نور، واحد تهران جنوب

فارق مومنی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته فقه و مبانی حقوق، دانشگاه پیام نور، واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

هر چند ازدواج امری مربوط به دو فرد است، لیکن طلاق امری اجتماعی می باشد که صدمه و زیان آن دامن جامعه را نیز فرا می گیرد و جامعه را از حرکت باز داشته و آن را عقیم و سترون می کند. طلاق روح پویایی را می کشد و علاقه و اشتیاق جوانان را به تشکیل خانواده سست می کند و اعتماد اجتماعی را سلب و مخدوش می نماید. طلاق همچنین پدیده ای جمعیتی است که به لحاظ کمی و کیفی بر ساخت جمعیت اثر می نهد زیرا تنها واحد مشروع و اساسی تولید مثل، خانواده می باشد که با وقوع طلاق از هم می پاشد. طلاق نماد یک مشکل ارتباطی سالم و صحیح بین افراد است، این مشکل ارتباطی در سطح کوچک خانواده میتواند در بعد وسیع تر جامعه نیز شیوع و گسترش یابد و ارتباطات انسانی را مختل نماید. حس نظر اکثریت فقهای امامیه در حرمت عمل منافی عفت و روابط نامشروع تشکیکی وجود نداشته و صرفاً در تعیین مصادیق و مجازات این رفتارها اختلاف نظر وجود دارد. بر مبنای اجرای اصل قانونی بودن جرائم و مجازات ها و تفسیر مضیق که از این اصل متفر می شود به نظر در صورت فقدان عبقه زوجی تخاعم از دائم یا موقت باید روابط جنسی ناقص مادون زنا که به صورت تماس فیزیکی و جسمی میان زن و مرد همراه با سوءنیت از قبیل تقبی ل، مضاجعه، مصافحه، معانقه جرم تبقی گردیده و مستوجب مجازات باشد. از اطلاق بیان مقنن، تحقق جرم مشروط به قصد التذاذ جنسی نیست؛ بنابراین اعمالی از این قبیل مکالمه، مکاتبه، مذاکره، خلوت کردن و ارتباطات غیر جسمی از این قبیل مصداقی برای تحقق ماده 637 قانون مجازات به نظر نمی رسند.

کلمات کلیدی:

مصادیق، روابط، نامشروع، طلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1019043>

